Γεννιά
Αζεντορα
Πεμεσος
Παφος ✓

ωορ
Εγκληματα

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΔΑΣΩΝ.

Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἔσχομεν δύο πυρκαϊὰς δασῶν κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς νήσου· ἡ μία ἐγένετο περὶ τὴν Ἀλέκτοραν, ἔνθα περὶ τὰς 3,000 πευκῶν ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ ἀδηφάγου πυρός, ἡ δ' ἄλλη περὶ τὴν μεταξὺ Λεμήσσου καὶ Πάφου θέσιν Λάκκον τοῦ Φράγκου, ἔνθα περὶ τὰ 800 διάφορα δένδρα ἐκάησαν, ἐν οἷς περὶ τὰς 200 ἐλαίας καὶ κερατέας! Οἱ βάρβαροι πυρπολητὰι τῶν δασῶν δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν ἔτι ὅτι, τὰ δάση εἶναι ὁ πλοῦτος, εἶναι ἡ ὑγεία, εἶναι ἡ ποίησις μιᾶς χώρας· τὰ δάση προσφέρουσι τὰς δαψιλεστέρας εὐεργεσίας εἰς τὸν βίον καὶ δι' αὐτῶν ἡ φύσις παρίσταται ὑπὸ τὸν κάλλιστον καὶ μεγαλοπρεπέστατον τύπον αὐτῆς· ἐντὸς τῶν δασῶν σώζονται τὰ ἴχνη τοῦ ἀρχεγόνου κάλλους τῆς πλάσεως, καὶ ὁ σωστικὸς ἀήρ, ὁ ἀναψύχων καὶ καθαίρων τὰς πνιγηρὰς καὶ νοσώδεις πόλεις, εἰς τὰ δάση χρεωστεῖται. Ἀπαιτεῖται δὲ ὑψίστη δόσις βαρβαρότητος καὶ ἀμαθείας, ὅπως ὁ ποιμὴν ἐν ἐπιγνώσει χάριν τῆς ἐκφύσεως πενιχρᾶς χλόης ἐξαφανίζῃ τὴν παρθενικὴν καὶ βασίλειον βλάστησιν τοῦ δάσους ἢ χάριν τῆς τροφῆς τοῦ ποιμνίου του διακινδυνεύῃ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἢ ὅπως ὁ τυχὼν διαβάτης ἀνεπιγνώστως ἀφήνῃ ἀνημμένον τὸ σιγάρον ἐν ταῖς πυκναῖς λόχμαις· διότι ἢ ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ κακοβουλίας καίονται τὰ δάση, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ αὐτό.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ»
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11./8./1888
(70)

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἰδέαν τινὰ τῆς εἰκόνος, ἣν ὑπὸ καλαισθητικὴν ἔποψιν δύναται νὰ παριστᾷ χώρα ἀπεψιλωμένη τῶν δασῶν καὶ δένδρων αὐτῆς, φαντασθήτω τὴν καλλίκομον Ἀφροδίτην ἐν χρῷ κεκαρμένην, τὸν Δία σεσυληκότα τὸν πώγωνα, τὸν λέοντα, τὸν ἵππον ἄνευ τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ»
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11./8./1888

χαίτης αὐτῶν. Καὶ γνωστὸν μὲν ὅτι ἀπ' αἰώνων πολλῶν, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ἐτάφησαν, ἵνα μή ποτε πλέον ἀναβιώσωσιν, αἱ χαρίεσσαι ἐκεῖναι τῆς ἀρχαιότητος πλάναι, καθ' ἃς θεία ἀπεδίδετο τοῖς δάσεσι λατρεία καὶ τρυφερὰ παρείχετο ἐπιμέλεια χάριν τῶν ἐν αὐτοῖς διαιτωμένων θεοτήτων, εἰς ἃς ταῦτα ἦσαν ἀφιερωμένα, ἐξέλιπον οἱ κοσμοῦντες τὰ ἄλση καλλιμάρμαροι βωμοὶ καὶ κρῆναι καὶ ναΐδια καὶ ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὸ πράσινον τῶν δένδρων φύλλωμα ἄξιον θεῶν καὶ θεαινῶν καὶ νυμφῶν ἐνδιαίτημα καθίστων αὐτά, ἐστερήθησαν δὲ ταῦτα πάσης ἐπιμελείας καὶ εἰς μόνην τὴν φροντίδα τῆς φύσεως ἐγκατελείφθησαν· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐγκατάλειψις ἂν μὴ προήγαγε τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν δασῶν, δὲν ἐπήγαγε καὶ τὴν παντελῆ αὐτῶν καταστροφήν. Ἀπὸ πολλῶν ὅμως ἐτῶν οὕτως ἀνηλεὴς κατεφέρετο ὁ ὑλοτομικὸς πέλεκυς καὶ ἐνεβάλλετο καὶ ἐμβάλλεται ὁ πυρπολικὸς δαυλός, ὥστε καὶ εἰ μὴ συνεπληρώθη ἔτι ἡ προταχθεῖσα εἰκών, ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας τυγχάνει ὅτι οὐκ εἰς μακρὰν θὰ ἐκλίπῃ τέλεον ἀπὸ προσώπου τῆς ἡμετέρας χώρας πᾶσα φυσικὴ φυτικὴ ζωή, γυμνότης πλήρης τὰ ὄρη, καὶ τοὺς λόφους ἡμῶν θὰ περιβάλῃ, εἰς στέππας ἀδένδρους αἱ πεδιάδες καὶ κοιλάδες ἡμῶν θὰ μεταβληθῶσιν, οἱ ποταμοὶ καὶ ῥύακες τὸ ἀχαριστώτατον θὰ παριστῶσι τῶν θεαμάτων, μεταξὺ ἀδένδρων ὀ-

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ»
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11./8./1888

χθῶν ρέοντες. Ἂν τὸ κακὸν ἐξ-
ακολουθήσῃ βαῖνον ὡς κατ' ἔ-
τος βαίνει, μάτην ὁ περιηγητὴς
καὶ ὁδοιπόρος ἐμπλεως μελαγ-
χολίας θ' ἀναζητήσῃ τερπνὰ το-
πεῖα. Αἱ σύσκιοι ἐκεῖναι τῶν πο-
ταμῶν καὶ ρυακίων ὄχθαι γυ-
μναὶ καὶ ἀτερπεῖς κατὰ τὸ
πλεῖστον θὰ ἐξελίσσωνται, ἡ δ'
ἀηδών, ἡ κατὰ τὸ ἔαρ πληροῦ-
σα τὴν φύσιν διὰ τῶν μελωδι-

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ»
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11./..../1888

κῶν αὐτῆς κελαδημάτων, μόλις που θ' ἀκούηται, τίς οἶδεν εἰς τίνας χώρας φυγαδευομένη, ὅτων ἡ πλάτανος καὶ ἡ τὸ πρόσωπον τοῦ ῥύακος καὶ ποταμοῦ διηνεκῶς ἀσπαζομένη ἰτέα δὲν παρέχωσιν αὐτῇ ἄσυλον. Τὰ ὄρη πολλαχοῦ γυμνὰ προβάλλουσι τὰς κορυφὰς καὶ κλιτύας αὐτῶν, δένδρα δέ τινα σπιράδη. ἅπερ λειωθέντα θρηνοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἐξάλειψιν τοσούτων χιλιάδων ἀδελφῶν καὶ μόνον μαρτυροῦσιν ὅτι ἀπειρία ὑψικόμων δένδρων τὰ ἄσκια νῦν ἐκάλυπτε μέρη. Ἥκιστα λοιπὸν ἐνθαρρυντικὸν ἀτυχῶς τὸ παρασκευαζόμενον μέλλον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς καλαισθησίας, ὑφ' ἣν σήμερον τὸ θέμα τοῦτο θίγομεν, οὐδεμία δ' ἀνάγκη ὑπερβολικῆς ἀπαισιοδοξίας ὅπως ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως προίδῃ τις ὅτι παντελὴς ἐξαφάνισις μετὰ πάντων τῶν ποικίλων καὶ πολλαχῶς δεινῶν ἐπακολουθημάτων αὐτῆς ἀπειλεῖ δάση καὶ δένδρα καὶ συμπεράνῃ ὅτι ἐπείγουσα ἐπιβάλλεται τοῖς ἁρμοδίοις μέριμνα πρὸς ἀναστολὴν ἀπὸ τῆς περαιτέρω προόδου κακοῦ, ὅπερ βαρύτατα θὰ φέρωσιν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ καὶ πάνυ δικαίως θὰ δυσφορῶσι καθ' ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΛΗΘΕΙΑ»
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 11./8./1888